

Nu este niciun secret că dragostea spaniolilor pentru fotbal este o adevărată instituție, însă, la Barcelona, pasiunea pentru FC Barcelona a dobândit de multă vreme atributele unei forme de artă. Orice vizită la muzeul din incinta stadionului Camp Nou este o experiență inedită și neașteptată, Camp Nou nu este doar un templu legendar al fotbalului ci și un sanctuar al identității catalane.

Încă de la înființarea ei în anul 1899, FC Barcelona a fost echipa catalanilor în cel mai pur sens al cuvântului: ea nu a avut niciodată un patron, ci a fost susținută de-a lungul întregii sale istorii de asociația suporterilor ei. Asociația suporterilor Barcelonei numără azi aproape două sute de mii de *socios* care combină calitățile de fan, de suporter și de finanțator.

Camp Nou a fost construit prin subscripție publică și inaugurat la 24 septembrie 1957, cu numele de “Estadi del FC Barcelona”. În prima partidă, FC Barcelona a întâlnit o selecționată a

Varșoviei în fața a 93 053 de spectatori, iar în pauza meciului, 1500 de persoane au coborât în mod spontan pe gazon și au dansat sardana, dansul național catalan, interzis pentru aproape patru decenii, pe toată durata dictaturii fasciste a generalului Franco. Și până la moartea acestuia în 1975, Camp Nou a fost unul dintre puținele locuri publice din Spania unde lumea avea curajul să vorbească limba catalană. Iar azi se află pe locul trei între cele mai vizitate obiective ale Spaniei, programul Camp Nou Experience atrăgând anual peste un milion și jumătate de vizitatori.

Spiritul catalan răzbate prin însăși arhitectura stadionului. Arhitectura construcției pare neașteptat de modestă privită din afară, și nimic nu sugerează potențialul vulcanului dinăuntru. Însă primul inel de tribune și terenul propriu-zis se află sub nivelul solului, iar capacitatea ei actuală de 98 772 de locuri pe scaune face din Camp Nou cel mai mare stadion din Europa, și al șaptelea ca mărime din lume.

Muzeul în sine este, mai degrabă, o imensă vitrină cu trofee, organizată în jurul celor șase cupe supreme ale fotbalului european, o Cupă a Campionilor Europeni și cinci Cupe ale Ligii Campionilor, unde se înșiră 24 de titluri naționale, 28 de Cupe ale Regelui, 12 Supercupe ale Spaniei, 4 Cupe ale Cupelor, 5 Supercupe ale Europei, trei Cupe Mondiale ale Cluburilor, 3 Cupe ale Orașelor Târguri și un număr uriaș de trofee câștigate în diferite alte competiții mondiale, europene și spaniole.

Pentru că este tot "Mes Que Un Club" zădat în uriașă inscripție de pe tribuna a doua, care se

Barcelona's players were once again on the pitch and the team are expected to be in the top of the league.